

[Waldorff.]

øvrige områder afstået fra at stille forslag, som udtrykker vores langsigtede politik på området; i stedet nøjes vi med at trække nogle af de mest oplagte urimeligheder frem.

På teaterområdet sluger Det kgl. Teater 60 pct. af bevillingerne, mens de små teatre, børneteatrene, de opsøgende teatre, som er dem, der faktisk evner at gribe ind i folks hverdag og få en betydning i denne hverdag, kun bruger knap 4 pct. af de samlede teaterbevillinger. Det er kun en svag markering af vores politik, når vi ønsker at bruge 5 mill. kr. af Det kgl. Teaters tilskud til at styrke § 16-teatrene. Det er ikke et angreb på de mange skuespillere og andre kunstnere, som i mange år går på Det kgl. Teater i håb om at få noget meningsfuldt arbejde, tværtimod, det er en støtte til disse mennesker, og det er en kritik af de forhold, som favoriserer overadministration og nogle få såkaldte stjerner.

Vores andet forslag på kulturområdet er en forøgelse af tilskuddet til workshoppen, som lever en omskiftelig tilværelse. Jeg kan forestille mig, at regeringen føler sig veltilpas ved at genindføre workshoppen på finansloven. Den kan vise ved denne lejlighed, at den er med til at sejle op imod reaktionen. Men det er nok lidt for mange palmer at give regeringen, for hetzen har givet et resultat, det er nemlig en beskåret workshop, som igen dukker op på finansloven. Vi foreslår i al beskedenhed en støtte, som sætter workshoppen op på det tidligere niveau.

Det sidste forslag, som jeg skal omtale, skil­ler sig måske en smule ud. Det drejer sig om et beløb på 280.000 kr. til fortsat drift af Fremmedarbejderbladet. Bladet var ikke sidste år på finansloven, men modtog dengang støtte fra LO og Dansk Arbejdsgiverforening. Disse tilskud er stoppet nu, og det betyder, at bladet går ned, hvis det ikke igen kommer på finansloven. Hvis der overhovedet er den mindste smule realitet i socialistisk folkepartis tale om et flertal af fremskridtsvenlige og humanitære kræfter, eller hvad det nu ellers er, man plejer at sige, så burde sådan et forslag kunne gå igennem uden videre problemer.

Med disse ord skal jeg opfordre til, at man vedtager venstresocialisternes ændringsforslag.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal knytte et par kommentarer til de ændringsforslag, der ligger specielt på det soci-

ale og uddannelsesmæssige område. Men jeg kan ikke lade være med først at komme med en kommentar til socialdemokratiets ordfører, hr. Erling Olsen, der beskrev SFs rolle i denne sag på den måde, at SF »lægger sig kælent« op ad kommunisterne. Det kunne godt være, at socialdemokratiet også skulle tænke en lille smule på nogle af de ændringsforslag, som SF og kommunisterne er fælles om. Det kunne godt være, at det ikke var så urimeligt, at både SF og kommunisterne gerne ville af med vores militærvæsen, gerne ville have os ud af EF og på den måde spare landet for mange penge.

Ud over det kan vi da fra SFs side selvfølgelig være tilfredse med, at DKP tilslutter sig nogle af de forslag fra vores side, som ærlig talt kun er stillet for at rette op på nogle af de skævheder, som jeg egentlig også tror socialdemokratiet er kede af at vi har fået indført, nemlig EFG-lønnens bortfald i basisåret, forringelsen af børnetilskuddene, forringelsen af ungdomsydelserne, forringelsen af normeringerne på daginstitutionerne og andre. Men jeg vil da godt fortælle hr. Erling Olsen – det kan jo godt være, han ikke har regnet på det – at når vi regner ud, hvor meget vi forøger finanslovsforslaget med, og hvor meget vi formindsker finanslovsforslaget med, så forbedrer vi faktisk kasseunderskuddet. Vi forbedrer det, så det bliver 4 mia kr. mindre, hr. Erling Olsen, end det, socialdemokratiet har lagt frem, og det tror jeg på den anden side ikke kommunisterne gør, så det kunne godt være, der var lidt forskel på de to forslag, hvis man sådan kiggede dem lidt efter i sømmene og ikke bare afviste dem med kælenkab.

Men i øvrigt skal jeg sige lidt først om åndssvageforsorgen. Til åndssvageforsorgen har DKP stillet to typer af ændringsforslag. Den ene type går til forbedring og udvidelse af den undervisning og oplæring, der finder sted på forskellige selvejende og private institutioner, og den anden til støtte for undervisning og oplæring, som forsorgens klientel modtager uden for forsorgen. Begge de to forslag støtter vi fra SFs side. Vi går ud fra, at det betyder mere personale, og noget af det, vi har vendt os stærkest imod, når der har været tale om nedskæringer på åndssvageforsorgens budgetter, har netop været nedskæring af personalet. Hvis man vil opfylde det formål, som for SF er meget vigtigt, og som også er et udtalt formål i 1959-loven, nemlig at gøre flest muligt af de åndssvage i stand til at klare sig uden for de